

ՎԱՍՏԱԿ

ԱԼԷՔՍԱՆԴՐ ԱՐԾԻԻՆԱՆԻ

Հոգ չէ, տանջւիր, չարքաշ մշակ, քրտինք թափիր դու անվերջ,
Թող քրտինքովդ մայր-երկիր կշտանայ.

Զուր չի անցնիլ քո տանջանքը. այնտեղ երկրի կրծքի մէջ
Քո քրտինքը նոր ուժ, նոր կեանք կ'ստանայ:

Տանջւիր, եղբայր, տանջւիր սիրով, քո տանջանքում քրտնալից
Կայ սուրբ վաստակ. երկնքիցն է նա օրհնած.

Թափիր քրտինք, երկրի մշակ, մայր-երկիրը իւր կրծքից
Քեզ լիաձեռն կը պարգևէ արդար հաց:

6 յուլիսի, 1890 թ. Մոսկւա: